

The Holy See

KATEHEZA PAPE BENEDIKTA XVI.

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Srijeda, 15. travnja 2009.

Uskrsnuće je prijelaz u sasvim novu dimenziju ivota

Draga braćo i sestre!

Redovita opća audijencija srijedom danas je proeta onom uskrsnom radošću, koju nijedno trpljenje i bol ne mogu odagnati, jer je to radost koja izvire iz sigurnosti da je Krist, svojom smrću i uskrsnućem, jednom zauvijek trijumfirao nad zlom i smrću: "Krist je uskrsnuo! Aleluja!", pjeva Crkva u veselju. To se slavljeničko ozračje, ti tipični uskrsni osjećaji, produljuju ne samo na ovaj tjedan – uskrsnu osminu – već traju punih pedeset dana, sve do Pedesetnice. Štoviše, uskrsno otajstvo obuhvaća cio tijek našega ivota.

Ovo nam liturgijsko vrijeme pruža mnoge biblijske tekstove i poticaje na razmišljanje koji pomau dublje proniknuti značenje i vrijednost Uskrsa. "Via crucis", krini put, koji smo u Svetom trodnevlju ponovno prošli s Isusom sve do Kalvarije, iznova proivjevši njegovu bolnu patnju, na svečanom Vazmenom bdjenju postao je utješna "via lucis", put svjetla i duhovnog preporoda, nutarnjeg mira i nepokolebljive nade. Nakon plača, nakon izgubljenosti Velikog petka, koji je slijedila tišina Velike subote bremenita iščekivanjem, u osvit "prvog dana nakon subote" ponovno je snano odjeknuo navještaj ivota koji je pobijedio smrt: "Dux vitae mortuus / regnat vivus – Vođa ivih pade tada, / i ivicat opet vlada!" Potresna novost uskrsnuća tako je vana da je Crkva ne prestaje proglašavati i protee njezin spomen osobito na svaku nedjelju: svaka je nedjelja, naime, Dan Gospodnji i tjedni Uskrs Bojeg naroda. Naša istočna braća, gotovo u elji da što jasnije istaknu to otajstvo spasenja koje zahvaća naš svakodnevni ivot, na ruskom jeziku taj dan zovu "dan uskrsnuća" (voskresenje).

Zato je temeljno za našu vjeru i za naše kršćansko svjedočenje naviještati uskrsnuće Isusa iz Nazareta kao stvarni, povijesni događaj o kojem postoje mnoga i vjerodostojna svjedočanstva. Snano to ističemo jer i u ovim našim danima ima onih koji pokušavaju zaniijekati njegovu povijesnost i tvrde da je evanđeosko izvješće mit te ponavljaju i podastiru stare i već otrcane teorije kao nove i znanstveno potvrđene. Sigurno da uskrsnuće nije za Isusa bilo tek puki povratak u prethodni zemaljskiivot. U tom slučaju, naime, bilo bi nešto što pripada prošlosti: prije dvije tisuće godina jedan je čovjek uskrsnuo, vratio se u prethodniivot, poput, primjerice, Lazara. Uskrsnuće se postavlja u jednu drugu dimenziju: to je prijelaz u sasvim novu i duboku dimenziju ivota, koja se tiče i nas, koja obuhvaća cijelu ljudsku obitelj, povijest i sav svemir. Taj događaj, koji je uveo novu dimenziju ivota i raskrilo ovaj naš svijet prema vječnomivotu, promijenio jeivot očevidaca kao što to pokazuju evanđeoska izvješća i drugi novozavjetni spisi; to je navještaj koji su cijeli naraštaji muškaraca i ena u tijeku stoljeća s vjerom prihvaćali i svjedočili, nerijetko i po cijenu vlastite krvi, znajući da upravo tako ulaze u tu novu dimenziju ivota. I ove godine na Uskrs u svakom kutku zemlje odzvanja nepromijenjena i uvijek nova radosna vijest: Isus koji je umro na kriju uskrsnuo je, ivi slavan jer je porazio moć smrti, uveo je čovjeka u novo zajedništvo ivota s Bogom i u Bogu. To je pobjeda Uskrsa, naše spasenje! I sa svetim Augustinom moemo pjevati: "Kristovo uskrsnuće je naša nada!" jer nas uvodi u novu budućnost.

Isusovo uskrsnuće je temelj naše čvrste nade i baca svjetlo na čitavo naše zemaljsko putovanje, uključujući ljudsku zagonetku boli i smrti. Vjera u Krista raspetoga i uskrsloga je srce cijele evanđeoske poruke, sr našega "Vjerovanja". Te osnovne postavke našega "Vjerovanja" opisane su u poznatom ulomku iz Pavlove Prve poslanice Korinćanima (15, 3-8) gdje Apostol, da bi odgovorio nekima iz korintske zajednice koji su, paradoksalno, s jedne strane naviještali Isusovo uskrsnuće, a s druge nijekali uskrsnuće mrtvih – našu nadu –, prenosi vjerno ono što je on sam – Pavao – primio od prve apostolske zajednice o Gospodinovoj smrti i uskrsnuću.

On započinje gotovo kategoričnom tvrdnjom: "Doživljem vam, braćo, u pamet evanđelje koje vam navijestih, koje primiste, u kome stojite, po kojem se spasavate, ako drite što sam vam navijestio; osim ako uzalud povjerovaste" (r. 1-2). Dodaje odmah da im je prenio ono što je sam primio. Slijedi perikopa koju smo čuli na početku ovog našeg susreta. Sveti Pavao predstavlja prije svega Isusovu smrt i stavlja, u jednom tako jezgrovitom tekstu, dva dodatka uz izraz "Krist umrije". Prvi glasi: umrije "za grijeh naše "; drugi "po Pismima" (r. 3). Izraz "po Pismima" dovodi događaj Gospodinova uskrsnuća u vezu s poviješću starozavjetnog Bojeg saveza s njegovim narodom i daje nam shvatiti da je smrt Sina Bojega utkana u povijest spasenja, štoviše da ta povijest prima od nje svoju logiku i svoje pravo značenje. Sve do tada Kristova je smrt bila gotovo zagonetka, na koju još uvijek nije bio dan pouzdan odgovor. U uskrsnom se otajstvu obistinjuju Gospodinove riječi, odnosno to je događa koji nosi u sebi jedan logos, logiku: Kristova smrt potvrđuje da je Boja riječ bila do kraja "tijelo", ljudska "povijest". Kako i zašto se to dogodilo shvaća se iz drugog Pavlova dodatka: Krist umrije "za grijeh naše". Tim riječima Pavlov tekst kao da preuzima Izaijino proroštvo sadrano u Četvrtoj pjesmi o sluzi Jahvinu (usp. Iz 53,12). Sin Boji "opljeni samoga sebe do smrti", ponio je "grieh mnogih" i zagovarajući za "grešnike" mogao je donijeti dar pomirenja

ljudi jednih s drugima i ljudi s Bogom: njegova je dakle smrt dokrajčila smrt; put križa vodi k uskrsnuću.

U redcima koji slijede Apostol se zatim zaustavlja na Gospodinovu uskrsnuću. Kaže da je Krist "uskrišen treći dan po Pismima". Ponovno: "po Pismima". Brojni egzegete u izrazu "uskrišen treći dan po Pismima" vide značajan podsjetnik na ono što čitamo u Psalmu 16., gdje psalmist kaže: "Jer mi nećeš ostavit' dušu u Podzemlju ni dati da pravednik tvoj truleži ugleda" (r. 10). To je jedan od starozavjetnih tekstova, citiranih u prvom kršćanstvu, kojim se dokazuje Isusov mesijanski karakter. Budući da se po idovskom tumačenju tijelo počinje raspadati nakon tri dana, svetopisamska se riječ ispunjava u Isusu koji uskrisava treći dan, to jest prije nego što započne raspadanje. Sveti Pavao, prenoseći vjerno učenje apostola, ističe da se Kristova pobjeda nad smrću događa kroz stvarateljsku moć Božje riječi. Ta božanska moć nosi nadu i radost; to je u konačnici oslobađajući sadržaj uskrsne objave. U uskrsnuću, Bog objavljuje samoga sebe i moć trojstvene ljubavi koja uništava razorne sile zla i smrti.

Draga braćo i sestre, dopustimo da nas prosvijetli svijetlo Gospodina uskrslog. Prihvatimo ga s vjerom i velikodušno prionimo uz evanđelje, kao što su to učinili povlašteni svjedoci njegova uskrsnuća; kao što je učinio, godinama nakon njih, sveti Pavao koji je imao čudesan susret s božanskim Učiteljem na putu za Damask. Ne smijemo zadržati samo za sebe navještaj te Istine koja mijenjaivot. I s poniznim povjerenjem molimo: "Isuse, koji si uskrsnućem od mrtvih predoznačio naše uskrsnuće, vjerujemo u Tebe!" Zaključit ću usklikom koji je volio ponavljati Silvan od Gore Atos: "Raduj se, dušo moja. Uskrs je uvijek, jer Krist uskrsli je naše uskrsnuće!" Neka nam Djevica Marija pomogne njegovati u nama i oko nas to ozračje uskrsne radosti, da bismo bili svjedoci božanske ljubavi u svakoj situaciji našeg ivota. Svima, još jednom, sretan Uskrs!

Papin pozdrav hrvatskim hodočasniciima na hrvatskom:

Srdačno pozdravljam sve hrvatske hodočasnike, a osobito bogoslove i njihove poglavare! Uskrsli Gospodin, koji je pobijedio smrt i darovao nam ivot, ukazao se učenicima, učvrstio ih u vjeri i učinio ih svojim svjedocima. Ne bojte se vjerovati mu i posvetiti svoj ivot Kristu, dijeleći s njim svoje radosti i teškoće. Hvaljen Isus i Marija!